

Sygn. akt VIII Ka 1052/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marzanna Chojnowska

Protokolant: Aneta Chardziejko

Przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Elżbiety Korwell

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 roku

sprawy P. K.

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 29 października 2012 roku, sygnatura akt XV K 1292/12

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę prawną wymierzenia wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności uzupełnia o art. 58 § 3 kk .

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

P. K. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 18 sierpnia 2012 roku w B. na terenie Galerii Handlowej (...) przy ul. (...) ze sklepu H (...) po uprzednim obcięciu klipsów antykradzieżowych dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odzieży męskiej w postaci szelek, bluzy, swetra, paska i spodni o łącznej wartości 399,50 złotych, czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 29 października 2012 roku w sprawie sygn. akt XV K 1292/12 oskarżonego P. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. skazał go, zaś na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 pkt 2 k.k., art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 18 – 19 sierpnia 2012 roku, przyjmując, że każdy dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dniom ograniczenia wolności.

Na mocy art. 44 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodu rzeczowego w postaci cęgów opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych numer I/264/12 pod pozycją II.1 (k. 44) i przechowywanych w aktach sprawy na k. 46.

Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Powyższy wyrok na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. zaskarżył prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść P. K..

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 437 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k. orzeczeniu Sądu I instancji zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 58 § 3 k.k. poprzez błędne niewskazanie go jako podstawy prawnej orzeczenia wobec oskarżonego P. K. kary ograniczenia wolności.

W oparciu o podniesiony zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy prawnej orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 pkt 2 k.k. oraz utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Ustosunkowując się do podniesionego zarzutu obrazę przepisów prawa materialnego (*error iuris*), przypomnieć należy że polegać ona może na błędnej wykładni przepisu, zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu lub zastosowaniu go w niewłaściwy sposób, zastosowaniu danego przepisu, mimo zakazu określonego rozstrzygnięcia lub niezastosowaniu normy, której stosowanie było obowiązkowe. Nie kwestionując zarówno stanu faktycznego, jak i orzeczenia o winie oskarżonego zgodzić się należy z zarzutem apelacji prokuratora, iż Sąd I instancji dopuścił się naruszenia art. 58 § 3 k.k.

W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd Rejonowy uznał P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k., który zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oczywistym jest zatem, iż w tej sytuacji Sąd I instancji uwzględniając wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 3 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na wskazany przez Sąd cel społeczny w wymiarze 30 godzin miesięcznie, winien zastosować art. 58 § 3 k.k. Zgodnie z powołanym przepisem jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, Sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2.

Sąd Rejonowy ustalając, iż na gruncie stanu faktycznego niniejszej sprawy spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 58 § 3 k.k. i orzekając wobec P. K. karę ograniczenia wolności, winien zgodnie z art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. dać temu wyraz poprzez powołanie tegoż przepisu w podstawie prawnej wymiaru kary, czego jednak nie uczynił.

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę prawną wymierzenia wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności uzupełnił o art. 58 § 3 k.k. Nie dostrzegając innych uchybień Sąd Okręgowy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kierując się względami słuszności, w szczególności biorąc pod uwagę istotę zmiany dokonanej w rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.